

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-05-20 Nr. 429-105
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Draudikas ir pareiškėjas, kaip automobilio „Toyota RAV 4“, valst. Nr. *Duomenys neskelbtini*, (toliau – Automobilis) savininkas, sudarė transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCAPD) sutartį, šalių sutartas draudimo laikotarpis – nuo 2022 m. rugsėjo 25 d. iki 2023 m. rugsėjo 24 d.

2023 m. rugpjūčio 2 d. pareiškėjo valdomas Automobilis atsitrenkė ir sugadino daugiabučio namo, esančio adresu: *Duomenys neskelbtini*, Vilnius (toliau – Namas), pakeliamus automatinius vartus, naudojamus patekti į bendrą Namo garažą (toliau – Įvykis).

Draudikas, įvertinęs Įvykio aplinkybes, pripažino jį draudžiamuoju ir išmokėjo 623,31 Eur draudimo išmoką, atlyginančią Įvykio metu patirtus nuostolius. Draudikas nurodė nustatęs, kad vartų remonto kaina – 1 798,29 Eur, kuri, apskaičiuojant draudimo išmoką, mažinama PVM suma (312,10 Eur) ir medžiagoms taikoma nusidėvėjimo suma (862,88 Eur). Minėtą draudimo išmoką draudikas išmokėjo Namo administratorėi Urban hold, UAB (toliau – Namo administratorė).

2023 m. rugsėjo 20 d. Namo administratorė kreipėsi į pareiškėją, prašydama atlyginti skirtumą tarp Įvykio metu sukeltos žalos ir draudiko išmokėtos draudimo išmokos, t. y. papildomai atlyginti 1 174,98 Eur patirtų nuostolių.

Pareiškėjas kreipėsi į draudiką, prašydamas išmokėti papildomą draudimo išmoką Namo administratorėi, pilnai atlyginant dėl Įvykio kilusią žalą. Draudikui atsisakius tenkinti pareiškėjo reikalavimą, tarp šalių kilus ginčui, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas nurodė nesutinkantis su draudiko sprendimu sumažinti mokėtiną draudimo išmoką medžiagoms taikomo nusidėvėjimo ir PVM sumomis (bendra papildomai prašoma išmokėti suma - 1 174,98 Eur). Pareiškėjas Lietuvos bankui pateikė 2023 m. rugsėjo 6 d. įmonės Hormann Baltic, UAB, (toliau – Įmonė) Namo administratorėi išrašytą PVM sąskaitą faktūrą už vartų remonto darbus (toliau – Sąskaita). Pareiškėjo žiniomis, Namo administratorė sumokėjo Sąskaitoje nurodytą vartų remonto kainą kartu su PVM, todėl jai turi būti atlyginta visa patirtų išlaidų suma.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė su pareiškėjo reikalavimu nesutinkantis. Draudiko nuomone, kadangi sugadintas įrenginys (automatiniai vartai) nebuvo naujas, o intensyviai naudotas 14 metų¹, vartų remontui naudotoms dalims pagrįstai taikytas nusidėvėjimas.

Pasisakydamas dėl PVM sumos neišmokėjimo, draudikas atkreipė dėmesį į aplinkybę, kad pačioje Sąskaitoje nurodoma, jog yra taikomas atvirkštinis PVM. Šis atvirkštinis apmokestinimas yra galimas ir yra taikomas tuomet, kada tiek užsakovas, tiek tiekėjas yra PVM mokėtojai ir užsakovas įgyja statybos darbus. Tokiu atveju, nors ir yra nurodomas sąskaitoje faktūroje, PVM

¹ Draudikas pateikė duomenis iš Nekilnojamojo turto registro, kad Namo statybos pabaigos data – 2009 m. Taip pat draudikas pateikė Namo administratorės atsakymą, kad vartai įrengti 2009 m.

nėra mokamas tiekėjui, tačiau yra apskaitomas užsakovo įmonėje. Draudikas pateikė susirašinęjimą su Namu administratore ir jos atliktą mokėjimą Įmonei, kuris patvirtina, kad buvo sumokėta tik Sąskaitoje nurodyta suma be PVM (1 486,19 Eur). Nukentėjusiam trečiajam asmeniui faktiškai nepatyrus PVM išlaidų, jos nelaikytinos nuostoliu ir nėra atlyginamos, mokant draudimo išmoką.

Draudikas nurodė, kad tinkamai apskaičiavo išmokėtą draudimo išmoką, patirta žala neviršijo TPVCAPD įstatyme (toliau – TPVCAPDĮ) įtvirtintos draudimo sumos², todėl draudikas laikytinas pilnai atlyginęs Įvykio sukeltą žalą, o Namu administratorė neturi pagrindo reikšti reikalavimų pareiškėjui dėl su Įvykiu susijusios žalos atlyginimo³.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Ginčų nagrinėjimo taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl draudiko išmokėtos ir Įvykio sukeltą žalą atlyginančios draudimo išmokos dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti, ar draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoką, atlyginančią Įvykio metu vartams padarytą žalą, pagrįstai: 1) keičiamoms detalėms taikė nusidėvėjimą ir jo suma sumažino mokėtiną išmoką; 2) neišmokėjo Sąskaitoje nurodytos PVM sumos.

TPVCAPD reguliuojamas TPVCAPDĮ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

Kaip matyti, šiuo atveju dėl Įvykio nukentėjusio trečiojo asmens atstovė (Namu administratorė) į pareiškėją kreipėsi teigdama, kad pareiškėjo, kaip transporto priemonės valdytojo, civilinę atsakomybę apdraudęs draudikas nepilnai atlygino vartams padarytą žalą, todėl susidariusį skirtumą tarp žalos ir draudimo išmokos turi atlyginti pats pareiškėjas. Ginčo dėl to, kad pareiškėjo turtui sukelta žala neviršijo TPVCAPDĮ nustatytos draudimo sumos, nėra. Vis dėlto, Namu administratorėi pareiškus reikalavimus pareiškėjui dėl žalos atlyginimo, pareiškėjas mano, kad draudikas netinkamai įvykdė savo sutartinę pareigą išmokėti dėl Įvykio kilusią žalą atlyginančią draudimo išmoką.

TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė.

TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 dalyje draudimo išmoka apibrėžiama kaip draudiko ar Biuro mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita sutarta išmokos mokėjimo forma, skirta žalai asmeniui, turtui ir (ar) neturtinei žalai atlyginti.

Eismo Įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 6 punkte įtvirtinta, kad eismo Įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į draudimo Įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo Įvykio aplinkybių ir eismo Įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo Įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

² Kuri pagal TPVCAPDĮ 11 straipsnio 1 dalies 4 punktą yra 1 000 000 eurų dėl žalos turtui.

³ TPVCAPDĮ 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad jei atsakingam draudikui ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biurui (toliau – Biuras) išmokėjus išmoką atlyginama ne visa nukentėjusiam trečiajam asmeniui padaryta žala dėl to, kad žala viršija draudimo sumas, nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę kreiptis į kaltininką, kad jis atlygintų likusią žalą dalį.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktą.

Taisyklių 15 punkte nustatyta: „Žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos).“

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

TPVCAPD priklauso nuostolių draudimo rūšiai, todėl jo tikslas yra kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius. Atsižvelgiant į TPVCAPD sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse įgyvendinamą Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį.

Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustatius mažesnę už tikruosius nuostolius žalą, lieka iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita.⁴ Nustatant nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, turi būti atsižvelgiama į visas individualias aplinkybes ir vadovaujamosi TPVCAPD tikslu kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius⁵.

Pažymėtina, kad, pagal kasacinio teismo praktiką, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti⁶.

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Ginčų nagrinėjimo taisyklių 44 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, kad pareiškėjas turi įrodyti, kad draudiko apskaičiuota išmoka vartams atkurti yra nepagrįsta, nepakankama tam, kad būtų atlyginti nukentėjusio asmens patirti nuostoliai. Draudikas, atvirksčiai, turi pagrįsti, kad jo atlikti skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi priimdamas sprendimą dėl draudimo išmokos, yra teisingi, o nustatytas atlygintinos žalos dydis atitinka visiško nuostolių atlyginimo principą.

Kaip matyti šiuo atveju draudikas draudimo išmoką apskaičiavo pagal Įmonės Namų administratorei (nurodytai kaip darbų pirkėja) už vartų remonto darbus išrašytą Sąskaitą. Sąskaitos suma – 1 486,19 Eur be PVM (PVM suma – 312,10 Eur). Sąskaitoje nurodoma keičiamų detalių kaina – 1 232,69 Eur be PVM. Kaip matyti draudikas pagal Sąskaitą mokamą draudimo išmoką mažino PVM suma ir keičiamoms detalėms taikomo nusidėvėjimo suma, taikydamas 70 proc. nusidėvėjimą (862,88 Eur). Ginčas kilo dėl minėtų sumų neišmokėjimo.

1. Dėl draudimo išmokos sumos sumažinimo keičiamoms detalėms taikoma nusidėvėjimo suma

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.

Šiuo atveju pareiškėjas nesutiko su nusidėvėjimo keičiamoms detalėms taikymu ir draudimo išmokos sumažinimu, tačiau jokių konkrečių nesutikimo motyvų (nei dėl paties nusidėvėjimo taikymo, nei dėl nusidėvėjimo dydžio) nenurodė.

Draudikas sugadintiems vartams taikė 5 proc. metinį nusidėvėjimą (laikydamas, kad vartai 100 proc. nusidėvės per 20 metų). Tokio koeficiento taikymą draudikas pagrindė vartų nuotraukomis ir savo eksperto paaiškinimais: „<...> sugadinti kilnojamieji vartai yra sudaryti iš termoizoliacinių plokščių (vadinamų sandwich plokščių – jų vidus yra užpildytas termo putomis). Pagal Statinių vidutinės naudojimo trukmės normatyvus (UAB „Sistela“) tokio tipo medžiagų gyvavimo laikotarpis yra nuo 15-20 metų. <...> Jeigu žiūrėti į pačią vartų dangą (segmentas yra padengtas plastizoliu) ir šiai dangai taikomą nusidėvėjimo koeficientą garažo tipo patalpoms – taipogi yra taikomas 5 % nusidėvėjimo koeficientas. <...> garažo vartai yra automatiniai/pakeliami, todėl jų nusidėvėjimas turėtų būti vertinamas, atsižvelgiant į vartų, kaip įrenginio savybes (kadangi jie kasdieną 14 metų yra intensyviai naudojami, atitinkamos medžiagos nusidėvi greičiau, kadangi jos nėra statinės, o judančios). <...> Draudikas pritaikė 70 % nusidėvėjimą medžiagoms (14x5 % koeficientas). <...> vartų staktose ir apdailoje yra korozijos požymių. <...> Vartų plokštumos dažai vienoje pusėje yra netolygiai nutrinti, kas indikuoja, kad vartų plokštuma neužsidarinėjo sandariai, ant minėtų vartų tiek jų apačioje, tiek plokštėse yra matomi su įvykiu nesusiję pažeidimai. <...> buvo paskaičiuotas atitinkamas nusidėvėjimo procentas, įvertinus visas sugadintų vartų savybes (tiek kaip medžiagos, tiek kaip įrenginio), faktiškai užfiksuotą vartų nusidėvėjimą, dėl šio nusidėvėjimo netolygiai veikiančių vartų mechanizmą.“

Su papildomais paaiškinimais draudikas pateikė susirašinęjimą su Namu administratore, kurio metu teiravosi, kada vartai buvo pradėti eksploatuoti. Namu administratorės atstovė nurodė, kad vartai įrengti 2009 m. ir sutiko su draudiko vertinimu, kad jų nusidėvėjimas yra 70 proc.

Kaip minėta, Taisyklių 15 punkte nustatyta, jog apskaičiuojant būtinas remonto išlaidas, taikoma keičiamų dalių vertė, nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo. Taigi, draudikas turėjo teisę ir pareigą taikyti nusidėvėjimą keičiamoms apgadintų ir ne naujų (įrengtų 2009 m.) vartų detalėms. Šiuo atveju jokių duomenų, patvirtinančių, kad draudiko ekspertas netinkamai nustatė taikomą nusidėvėjimo dydį, nėra pateikta. Priešingai – Namu administratorė patvirtino draudiko nustatyto nusidėvėjimo dydžio teisingumą. Įvertinus minėtus duomenis, nėra pagrindo vertinti, kad draudikas nepagrįstai draudimo išmoką sumažino keičiamoms vartų detalėms taikomo nusidėvėjimo suma, t. y. 862,88 Eur.

2. Dėl draudimo išmokos sumažinimo Sąskaitoje nurodyta PVM suma

Kaip minėta, pareiškėjas teigė, jog draudikas turi išmokėti papildomą draudimo išmoką, atlyginančią Sąskaitoje nurodytą PVM sumą (312,10 Eur). Šį reikalavimą pareiškėjas grindė turima informacija, kad Namu administratorė faktiškai yra patyrusi minėtas išlaidas.

Draudikas akcentavo, kad pačioje Sąskaitoje yra pateikiama tokia pastaba: „„Atvirkštinis apmokestinimas“ (PVMĮ 80 str. 1 d. 17 punktą) pagal PVMĮ 96 str.1 d. 3 punktą⁷“. Draudikas pažymėjo, kad atvirkštinio PVM taikymas lemia tai, jog faktiškai PVM nėra mokamas. Taip pat draudikas pateikė duomenis, kad papildomai 2024 m. balandžio mėn. teiravosi Namu administratorės dėl PVM sumokėjimo ir gavo atsakymą, kad faktiškai yra sumokėta tik Sąskaitos suma be PVM.

Pažymėtina, kad PVM reglamentuojančių teisės aktų aiškinimas ir taikymas nėra priskirtas Lietuvos banko kompetencijai. Vis dėlto, kaip matyti iš draudiko minimo teisinio reglamentavimo, taip pat Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viešai skelbiamų išaiškinimų, tais atvejais, kai statybos darbus perka ir parduoda PVM mokėtojai, yra galimos situacijos, kai PVM faktiškai nėra mokamas⁸.

⁷ PVMĮ 96 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatyta: „PVM mokėtojas, kuriam išrašomas prekių tiekimą arba paslaugų teikimą įforminantis dokumentas, privalo išskaityti ir sumokėti į biudžetą: <...> 3) PVM, apskaičiuotą už šio Įstatymo 7 straipsnio 4 punkte numatytus statybos darbus, kaip jie apibrėžti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 2 straipsnio 90 dalyje, t. y. apmokestinamasis asmuo PVM mokėtojas, kurio užsakymu atliekami statybos darbai“.

⁸ Pavyzdžiui, 2015 m. spalio mėn. apibendrintame išaiškinime dėl atvirkštinio apmokestinimo PVM taikymo statybos darbams VMI pateikė tokį atsakymą į klausimą: „19. Jeigu pirkėjas įsigijo statybos darbų, kurių PVM turi pats išskaityti ir sumokėti į biudžetą, o tie statybos darbai yra skirti pirkėjo PVM įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai

Kaip minėta, Taisyklių 15 punktas nustato, jog žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio.

Nors pareiškėjas teigė, kad Sąskaitoje nurodyta PVM suma buvo faktiškai sumokėta, todėl turi būti atlyginta, pateikti įrodymai tokios aplinkybės nepatvirtina. Priešingai, atsakydama į paklausimą, Namu administratorė 2024 m. balandžio mėn. nurodė, kad sumokėjo tik Sąskaitos sumą be PVM. Taigi, PVM suma nebuvo sumokėta ir negali būti laikoma realiais ir faktiškai patirtais nukentėjusio trečiojo asmens nuostoliais. Dėl šios priežasties, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai minėtos sumos neišmokėjo su draudimo išmoka.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, nėra pagrindo daryti išvadą, kad draudiko apskaičiuota draudimo išmoka (623,31 Eur) neatitinka teisės aktų reikalavimų ar draudiko sutartinių įsipareigojimų pareiškėjui (draudėjui). Dėl minėtų priežasčių pareiškėjo reikalavimas išmokėti papildomą draudimo išmoką yra nepagrįstas, todėl atmetinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

vykdyti, ar dėl tokio sandorio susidaro mokėtina į biudžetą PVM suma? Kai įsigyjamos paslaugos (statybos darbai), skirtos pirkėjo PVM įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti, tai dėl tokio sandorio į biudžetą mokėtina PVM suma nesidaro, nes PVM deklaracijoje iš pardavimo PVM sumos minusuojama tokio pat dydžio atskaitoma pirkimo PVM suma." (interneto nuoroda į minėtą išaiškinimą: <https://www.vmi.lt/evmi/documents/20142/391110/%2818.2-31-2%29+RM-22410+D%C4%96L+ATVIRK%C5%A0TINIO+APMOKESTINIMO+PVM+MECHANIZMO+TAIKYMO+STATYBOS+DARBAM+S++2015%E2%80%9311-19+RA%C5%A0TU+NR.+%2818.2-31-2%29+RM-24972+IR+VMI+PRIE+FM+2016%E2%80%9305-02+RA%C5%A0TU+NR.+%2818.2-31-2+E%29+RM-12238%29.pdf/c86cc208-c48c-f993-fa31-874719dbf325?t=1545142391079>).